

Przestrzeń – pismo dla szefów

28.03.2024

Szymon Gontarczyk

Nadzieja. Przestrzeń poezji #1

Poniższy tekst jest tłumaczeniem jednej z bardziej znanych piosenek skautowych we Francji, a zarówno jednej z tych bardziej tajemniczych. Jej oryginalny tytuł to l'Esperance. Prawdopodobnym jej autorem jest André Dessymoulie, francuski dyrygent, o którym na próżno szukać więcej informacji w sieci. To niedopowiedzenie nie stanowi jednak przeszkody w zrozumieniu tekstu, a przeciwnie - pozwala bardziej zagłębić się w to, co chce nam on przekazać.

Nadzieja

Głowę schyliłem ku ziemi
Z kłopotami szedłem sam
Aż usłyszałem śpiew wróbla
Co radośnie niósł się w dal

Miej odwagę do mnie rzeź
Nadzieja to jest twój skarb
Bo ciemne chmury rozbija
Słoneczny promyka żar

Gdy tylko wieczór nastanie
Słyszę cichy wróbla śpiew
Kwili nad wodą gdzieś w mroku
Na gałęziach pośród drzew

Miej odwagę mówi mi
Nadzieja to jest twój skarb
Bo ciemne chmury rozbija
Słoneczny promyka żar

Ale on odszedł do Ojca
I już nie widziałem go
Schyliłem głowę na ziemię
Podziwiając cicho ją

Bowiem jedynie nadzieja
Skrą rozpała ogień serc
Ona nas uczy zwyciężać
Mimo tylu naszych klęsk

(tłumaczenie z francuskiego – Szymon Gontarczyk)